

Spremljanje kvalitete vode

Besedilo, ki ga objavljam na četrti in peti strani glasila Most, je nastalo že pred časom. V njem Jasna Koglot iz novogoriškega Zavoda za zdravstveno varstvo poroča o projektu Spremljanje kvalitete voda, ki je bil denarno podprt iz sklada za male projekte Phare CBC Slovenija - Italija 2003-SI.2003/004-940.

V projektu je poleg občin Ajdovščina, Šempeter - Vrtojba, Miren - Kostanjevica in Tolmin sodelovala tudi občina Kanal ob Soči. Avtorica je v besedilu podala rezultate

analize vzorcev vode tistih vodotokov, ki se v naši občini lahko uporabljajo za kopanje (naravna kopališča) ali za zalivanje kmetijskih površin.

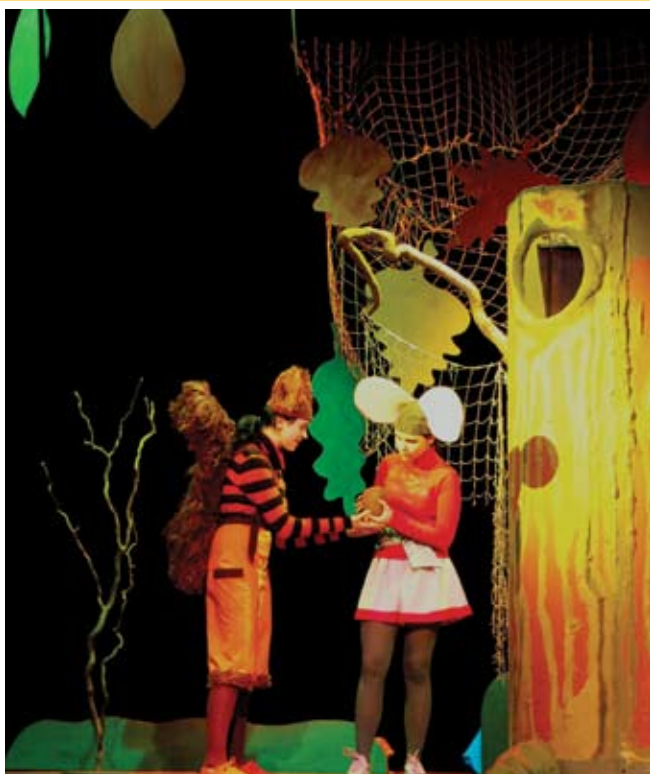

Pogled na Kanal z gladine reke Soče, v kateri se poleti marsikdo ohladi. V projektu spremljanje kvalitete voda pa so pod drobnogled vzeli manjše vodotoke v kanalski občini. (Foto: Občina Kanal ob Soči).

39. teden kulture

Teden kulture, ki ga že od leta 1968 pripravlja Kulturno društvo Svoboda iz Deskel, je nastal kot počastitev slovenskega kulturnega praznika.

Teden kulture se je podaljšal v mesec dni kulture, ime pa se je obdržalo vse do danes. V letošnjem tednu - mesecu - so nastopili tudi člani gledališke skupine Mak in godbeniki Pihalnega orkestra Salonit, ki kot sekciji delujeta v okrilju deskanskega Kulturnega društva Svoboda. Več o prireditvah pa si preberite na strani 11.

Teden kulture so tako pričeli z igro za otroke, s Sapramiško, ki jo je odigrala Gledališka skupina Mak. (Foto: KD Svoboda, Deskle)

- 02 Podžupanja
Milica Zimic
- 03 Spremljanje
kvalitete vode
- 06 Prireditve v
občini
- 07 Pustovanje v
Kanal
- 08 Pustno rajanje
- 09 Novi športni
direktor OK
Salonit Anhovo
- Kanal
- 10 Pravlјice v
kulturnem
domu v
Desklah
- 11 Jeppe s hriba
- 12 Revija pevskih
zborov Goriške
- 13 Pianist Ivan
Skrt
- 14 Obnovljeno
znamenje v
Ročinju

»Preteklo delo me je na volitvah obremenjevalo«

>> Vanda Colja

Šestinpetdesetletna Milica Zimic, žena, mati štirih otrok, računovodkinja, podjetnica, članica več društev, živi v Kanalu ob Soči od leta 1973. Iz štajerskega Ljutomera jo je na Primorsko pripeljal Zoran Zimic iz Kanala. Bila je štipendistka SDK, kjer se je kasneje tudi zaposlila. Ko so v Kanalu ustanovili enoto Ljubljanske banke, je postala vodja le-te. Kasneje se je zaposlila na OGP Kanal, od leta 1990 pa je postala podjetnica.

Milica Zimic se v preteklem letu ni potegovala prvič za županjo v občini Kanal ob Soči, saj je bila na listi za županjo že pred osmimi leti. Je zgovorna, prijetna gospa, zelo razgledana in ambiciozna na področjih, za katera je prepričana, da je lahko uspešna. Več kot tri desetletja skrbi za duhovni in materialni napredek svoje družine kot tudi razvoj društev v Kanalu. Ocenjujejo jo kot osebo, ki zna obrniti vsak tolar, zdaj imamo evro, v pravem času na pravem mestu, kar ji nekateri celo zavidajo.

V kanalski občini so vas ljudje spoznali kmalu po vašem prihodu s Štajerske. Čemu pripisujete svojo popularnost?

»Odraščala sem v družini z bogatimi izku-

šnjami pri delovanju v raznih društvih. Delo za druge ljudi je bil sestavni del življenja mojih staršev. Tako sem že v rani mladosti sodelovala v društvih, ki so se ukvarjala s plesnimi dejavnostmi pri folklori in pevskih zborih. Bila sem članica KUD Ivan Kavčič Ljutomer, ki se je na raznih republiških tekmovanjih v Sloveniji uvrščal zelo visoko. Izobraževala sem se za vodjo folklornih skupin pri Tončki Maroltovi, vodila svojo plesno skupino na ljutomerski gimnaziji, pela v priznanem zboru pri prof. Ivanu Urbančiču. Obiskovala sem glasbeno šolo, kjer sem se učila igrati na violino in harmoniko, sodelovala v različnih glasbenih in gledaliških skupinah.

S takim načinom življenja in izkušnjami sem se preselila v Kanal ob Soči in se najprej vključila v komorni zbor pri prof. Štefanu Mavriju v Novi Gorici, nato v mešani pevski zbor

pri Rozini Konjedic v Kanalu. Kasneje pa sem morala urnik prilagajati majhnim otrokom. Postala sem tajnica Prosvetnega društva Soča Kanal, ki letos praznuje že 140 letnico delovanja. Delovanje društva smo nadgrajevali z ustanavljanjem in obnavljanjem sekcij kot je mešani pevski zbor, oživili smo delo dramske sekcije, ustanovili keramično sekcijo.«

Delovanje na več področjih v kraju, kjer niste imeli korenin, ni bilo lahko. Kdo vas je vodil in usmerjal?

»Veliko elana, moči in volje mi je prav gotovo dala gospa Erna Kraljeva, duša prosvetnega in kulturnega delovanja v Kanalu. Ne le zato, ker sva bili obe Štajerki, pač pa sta se najina sorodna značaja in pogleda na svet kljub razliki v starosti ujemala na različnih področjih. Imeli sva enotna razmišljanja o delovanju in razvoju društev in Kanala, predvsem pa sva imeli Kanal obe radi. Gospa Kraljeva je bila kritična opazovalka, pozitivno je razmišljala o spremembah, ki bi Kanalu prinesle lepši videz, bogatejše kulturno in gospodarsko življenje. Skupaj sva delali na različnih področjih. Oživili sva gledališko dejavnost, ki je nekaj časa mirovala in se zavzeto vključevali v galerijsko dejavnost.

V galeriji Rika Debenjaka je bila gospa Kraljeva nepogrešljiva, saj se je vse dogajalo z njeno vednostjo in prisotnostjo. Prepričana sem, da je bila ves čas močno čustveno navezana na galerijo. Kljub starosti in boleznim je z največjo ljubeznijo in vneto prihajala v galerijo. Ne le to, z nekaterimi slikarji in umetnostnimi zgodovinarji si je dopisovala in z njimi vzdrževala pristne osebne stike. Zdaj, ko je ni več med nami, jo zelo pogrešam. Lepo bi bilo zbrati njena pisma in jih mogoče predstaviti javnosti.«

Kdaj ste vpeljali glasbeno prireditev Kogojevi dnevi in kako ste dosegli nivo mednarodnega festivala?

»Leta 1979 smo začeli s Kogojevimi dnevi, prireditvami manjšega obsega in lokalnega pomena, ki so se čez nekaj let razvile v mednarodni festival sodobne glasbe. To je edini festival sodobne glasbe, ki se je ohranil v Sloveniji in deluje tradicionalno osemindvajset let. Prva leta smo k sodelovanju privabili poleg znanih umetnikov tudi domače prosvetno društvo, kasneje pa smo začeli program nadgrajevati.

Kanalska podžupanja Milica Zimic. (Foto: V. Colja)

Vabili smo mednarodne umetnike, ki so k nam prihajali iz Italije, Avstrije, Nemčije, Francije, Nizozemske, Grčije in drugih držav, lahko rečem iz cele Evrope. Na začetku so domači skladatelji Š. Mavri, M. Gabrijelčič, P. Ramovž, P. Merku pisali skladbe za te prireditve kar samoiniciativno, ne da bi jih za to prosili. Kasneje smo nova dela naročali kot organizatorji. Festival je postal mesto, kjer se v Sloveniji predstavi največ novih del sodobne resne glasbe.

Hkrati so se kazale tudi potrebe po ureditvi prostorov za kulturo, ki smo jih začeli revitalizirati od leta 1975 dalje. Vsako leto smo obnovili katerega od prostorov na Kontradi, tako da je celoten kompleks z galerijo in knjižnico pridobil popolno obliko in vsebino. Pomagali smo si z različnimi republiškimi sredstvi za revitalizacijo kulturne dediščine, tako da je občina vedno primaknila zelo majhen delež. Seveda je še nekaj nedokončanih v starem trškem jedru Kanala, ki je zaščiten kot spomenik I. kategorije, za katere smatram, da jih bomo uspeli v nekaj letih dokončati in za revitalizacijo pridobiti tudi ustrezna namenska sredstva iz evropskih skladov.»

Letos beležimo kar nekaj okroglih obletnic, pa ne moremo mimo 30-letnice galerijske dejavnosti v kanalski galeriji Rika Debenjaka. S čim boste obeležili ta dogodek?

»Domači grafik Riko Debenjak je svojemu rojstnemu kraju pred tridesetimi leti podaril šestinšestdeset grafik z željo, da so ustrezno predstavljene. Med iskanjem možnosti se je takratna krajevna skupnost v Kanalu odločila za stari obrambni stolp, ki se je obnovil in kjer poteka danes galerijska dejavnost. Tujci, predvsem Angleži, občudujejo ta prostor, se čudijo lepotam tega okolja, nas hvalijo in nam hkrati zavidajo, da imamo tako dobro ohranjene stare stavbe.

V galeriji organiziramo vsako sezono okrog sedem rednih in prav toliko dodatnih razstav, kamor sodijo razstava Društva likovnih umetnikov severne Primorske, razstava likovne sekcije pri tretji univerzi Nova Gorica, razstava Kluba keramikov Kanal, razstava učencev Osnovne šole Kanal in drugi dogodki. Redno pomagamo mladim umetnikom tudi pri pridobivanju statusa samostojnega kulturnega delavca.

Za 30-letnico galerijske dejavnosti pripravljamo pregledno razstavo Klavdija Tutte in manjšo publikacijo o delovanju galerije, oziroma razstavnih dejavnosti v tem obdobju.

Prihodnje leto, 8. februarja, pa bomo praznovali 100-letnico rojstva umetnika Rika Debenjaka. Ob tej priliki mu nameravamo postaviti doprsni kip in se s tem primerno oddolžiti za njegovo dediščino, ki jo je podaril Kanalcem.»

Velik je vaš prispevek pri razvoju kraja glede kulturnega življenja, za kar ste morali vložiti precej

časa in energije. Kar dvakrat ste kandidirali za županjo. Z določene vidika bi človek mislil, da vam zmanjkuje dela in si iščete novega. Kako ocenjujete volilni boj?

»Odločitev, da sem kar dvakrat kandidirala za županjo, je prinesel splet naključnih okoliščin, ki jih človek nikoli ne predvideva. Prav gotovo je temu botrovalo tudi moje aktivno udejstvovanje in uspešno delovanje na nekaterih področjih. Javna angažiranost je bila logična posledica prepričevanj za kandidacijo. Izhajam iz tradicionalne krščanske družine, sicer zelo liberalne. Imam še sestro in brata.

Pričakovala sem višji kulturni nivo komunikacije med strankami in volivci. Če gledamo na volitve kot na tekmovanje, potem menim, naj zmaga tisti, ki je za ljudi s svojim programom

voljeni župan Andrej Maffi me je imenoval za podžupanjo predvsem za področje negospodarskih dejavnosti, ker sem glede na izkušnje in dosežke prejšnjih let skrbela za delovanje na področju negospodarstva. Bila sem predsednica odbora za negospodarstvo že v preteklosti. Trudila sem bom svoje znanje in sposobnosti še nadgrajevati in ga izkoristiti v dobrobit vseh občanov.»

Kaj menite o vodenju sej občinskega sveta, za katerega vas je zadolžil župan in o delovanju svetnikov glede na politično pripadnost?

»Osebnostno sem mnenja, da strogo politična delitev ni koristna za tako majhno okolje kot je kanalska občina. Skupaj si moramo prizadevati in se boriti za izboljšanje pogojev življenja v našem okolju, še posebej moramo biti aktivni na področju pridobivanja evropskih sredstev.

najboljši. Bila sem nekoliko presenečena, ker so se nekateri v javnih medijih skrivali za svojim imenom in blatili vse-povprek in počez. Razočarana sem tudi ugotovila, da so me zadeve, ki sem jih v preteklih letih uspešno opravila na raznih področjih v prid kraju in ljudem, v času volilne kampanje obremenjevale, ker so nekateri sprevrčali njihov pomen in jih prikazovali kot negativne, kot na primer: uspešna kulturnica bo zapravila občino.

Menim, da sem bila med kandidati, razen seveda Jožeta Kralja, ki je bil štiri leta kanalski podžupan, edina, ki sem v Kanalu marsikaj naredila, kar je danes vidno pri razvoju predvsem kulturne dejavnosti in starega mestnega jedra Kanala, ki je postal eden najlepših arhitekturnih biserov ob reki Soči. Pri tej volilni kampanji menim, da so volivci postavili čudna merila uspešnosti, ki jih ne doumem popolnoma. Meni je nepojmljivo, da dokončani projekti niso merilo dobrega delovanja. Sicer pa v celoti spoštujem odločitev volivcev.

Oddahnila sem si, ker moji življenjski cilji niso odvisni od te kandidature. Novoiz-

Politikarstvo ni zdravo. Bolje je, da zelo dobro premislimo o ciljih, ki jih želimo doseči in se šele nato odločamo, da bomo lahko te cilje udeležali.

Ko razmišljam o delovanju na različnih področjih, se vedno spomnim očetovih besed, ki nam jih je govoril: imate vsak svoje talente, delajte, učite se, spoštujte svoje sogovornike in vedno zagovarjajte tisto, kar je najbolj pametno, po skupni presoji.

Vodenje sej do sedaj ni bilo problematično. Je pa v demokratični družbi z zelo pluralističnimi pogledi ob trenutni neusklajenosti internih aktov z osnovnimi zakoni včasih malo težav. Menim pa, da se zadeve že izboljšujejo in da bo to kmalu lažje. Jasno mi je, da se bodo svetniki potegovali vsak za svoje okolje. Od njih pa pričakujem, da bomo pri tem znali kot občinski svet oceniti, kateri so tisti temeljni projekti, ki so pomembni za razvoj celotne občine in ki jih bo v danem trenutku občina zmožna tudi realizirati ter da bomo odločali v dobrobit našim občanom in za razvoj naše občine, saj to od nas ljudje pričakujemo.»

Spremljanje kvalitete voda v čezmejnem območju II

>> Jasna Koglot, ZZV Nova Gorica

Projekt je nastal kot rezultat sodelovanja petih občin iz Goriške regije, Zavoda za zdravstveno varstvo Nova Gorica in italijanskega partnerja Provincia di Gorizia. Projekt sodi v področje varstva okolja. Vse aktivnosti so se izvajale na področju občin: Ajdovščina, Šempeter-Vrtojba, Miren Kostanjevica, Kanal ob Soči in Tolmin.

Če želimo odločiti o varstvu in zaščiti voda, potrebujemo za to dobre in podrobne informacije. Eden od bistvenih virov informacij je prav gotovo monitoring-sistematično spremljanje kvalitete vodotokov. V okviru državnega monitoringa kemijskega stanja površinskih voda že teče spremljanje kakovosti nekaterih večjih površinskih rek v občinah Goriške statistične regije, vendar ta ne nudi dovolj podrobnih podatkov za posege v prostor in sanacijo stanja na občinskem in čezmejnem področju. Zato smo se odločili, da bomo ugotavljali stanje manjših vodotokov v občinah. Izbrali smo takšne kemijske in mikrobiološke parametre, s katerim smo ugotavljali komunalno-fekalno onesnaženje voda, obremenitve zaradi bližine cest, industrije in kmetijske dejavnosti.

Agencija RS za okolje v okviru spremljanja kakovosti kopalnih voda na naravnih kopališčih v času kopalne sezone spremlja higiensko ustreznost oziroma primernost za kopanje vodotokov, na mestih, ki ustrezajo kriterijem za ugotavljanje območji kopalnih voda. Na osnovi Pravilnika o minimalnih higienskih in drugih zahtevah za kopalne vode ter Evropske direktive o kopalnih vodah smo ocenili vodotoke vključene v projekt kot možna naravna kopališča.

Veliko vod se v poletnem času uporablja tudi za namakanje kmetijskih površin. Podatki iz monitoringa nudijo informacijo, ali so vodotoki primerni za to dejavnost. V prispevku predstavljamo rezultate projekta za občino Kanal ob Soči. Vzorce vode smo na izbranih mesecih vzeli januarja in maja 2006.

Ocena kemijskega stanja površinskih voda

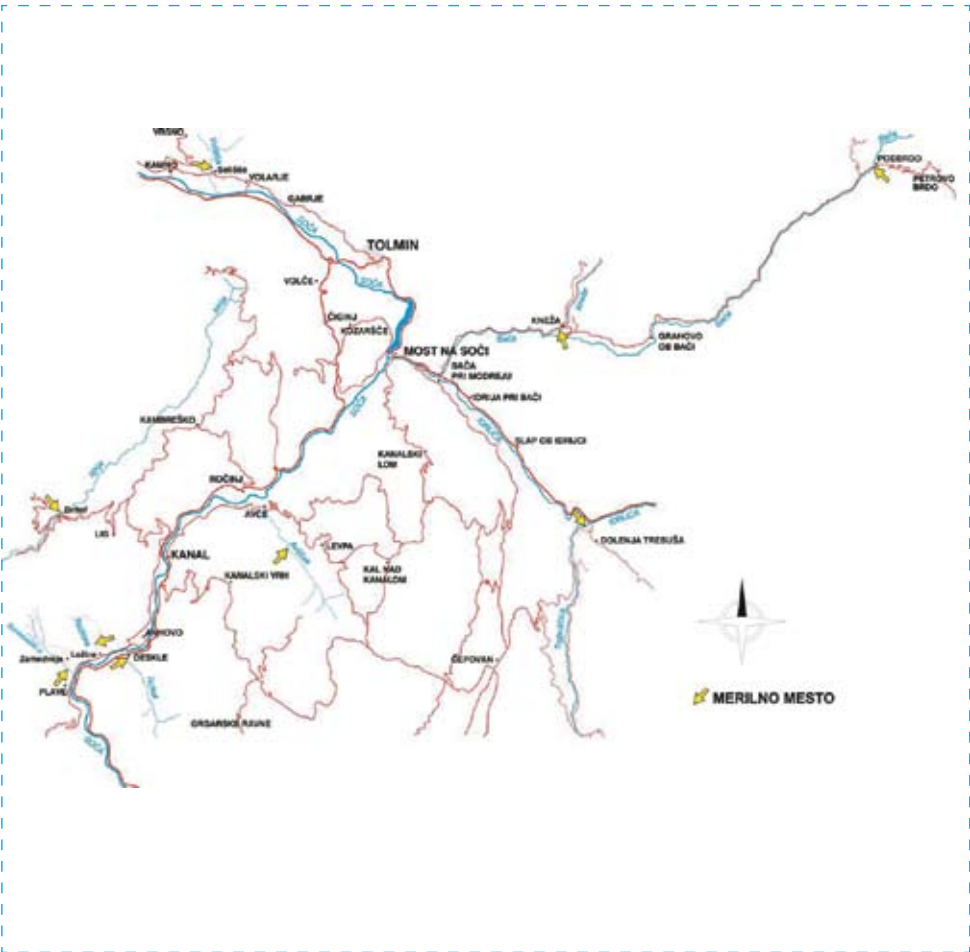
Merilna mesta na vodotokih, ki smo jih vključili v sistematično spremljanje v okviru projekta, smo ocenili po zahtevah iz uredbe o kemijskem stanju površinskih voda. Izračun letne povprečne vrednosti parametra je predpisan v prilogi 2 te uredbe. Kjer smo izmerili vrednosti nižje od meje določljivosti, smo jih vpisali kot polovično vrednost meje določljivosti in jih upoštevali v izračunu. Zaradi finančnih omejitev nismo izvedli celotnega obsega parametrov predvidenih v uredbi, ampak smo izbrali manjši obseg, ki nam še zagotavlja dovolj dobro informacijo o stanju površinske vode. Na osnovi zmanjšanega obsega temelji tudi ocena.

Občina	Vodotok/merilno mesto	Kemijsko stanje
OBČINA KANAL OB SOČI	Idrija v vasi Britof	DOBRO
	Avšček v vasi Avče	DOBRO
	Rohat v Desklah	DOBRO
	Raztoka v vodnem zajetju nad vasjo Ložice	DOBRO
	Zamedvejski potok pod vasjo Zamedveje	DOBRO

Ocena rezultatov voda površinskih vodotokov glede na zahteve za naravne kopalne vode

Rezultate vzorčenj površinskih vodotokov vključenih v projektno nalogo smo ocenili tudi glede na zahteve, ki jih morajo izpolnjevati naravne kopalne vode. Ocena je podana z namenom, da bi lahko natančneje določili stopnjo onesnaženosti oziroma prikazali, v kolikšni meri so površinski vodotoki še dostopni za ljudi, če sploh so in kateri.

Poudariti moramo, da gre le za delno oceno, saj temelji le na enem vzorčenju, v mesecu maju. Za dokončno oceno bi bilo potrebno več vzorčenj zlasti med kopalno sezono (od 15. junija do 31. avgusta). Le tako bi lahko spoznali kakovost voda posameznih površinskih vodotokov. Ustrezna kakovost površinskih vodotokov je le eden od pogojev za uvrstitev dela vodotoka med naravne kopalne vode oziroma med območja kopalnih voda. Ostale zahteve in pogoji, ki jih morajo izpolnjevati kopalne vode na območjih kopalnih voda, so predpisani v pravilniku o podrobnejših kriterijih za ugotavljanje

Prikazi merilnih mest na karti. (Foto: ZZV Nova Gorica)

območji kopalnih voda (Ur.l. RS št. 79/03). Končno oceno o tem ali površinski vodotok izpolnjuje vse zahteve za uvrstitev med območja kopalnih voda, poda ministrstvo za okolje in prostor na osnovi strokovne presoje.

Rezultate vzorcev voda površinskih vodotokov vključenih v projektno nalogo smo torej ocenili glede na mikrobiološke in fizikalno kemijske zahteve slovenske zakonodaje, podane v pravilniku o minimalnih higienskih in drugih zahtevah za kopalne vode (Ur.l.RS št. 73/03) - v nadaljevanju pravilnik - ter po normativih, oblikovanih in sprejetih s strani zdravnikov higienikov Slovenije, ki vključujejo zahteve Evropske direktive za kopalne vode. Tako so vzorci voda površinskih vodotokov ocenjeni kot higiensko ustrezni oziroma higiensko neustrezni glede na zahteve slovenske zakonodaje ter vode vodotokov kot primerne oziroma neprimerne za kopanje glede na zahteve omenjenih normativov. Voda površinskih vodotokov je torej lahko higiensko neustrezna, vendar še vedno primerna za kopanje, saj je slovenska zakonodaja nekoliko strožja od zahtev Evropske direktive za kopalne vode.

Povzetek ocen je sledeč:

Površinski vodotoki: Zamedvejski potok pod vasjo Zamedveje, Rastoka nad vasjo Ložice, Rohat v Desklah, Idrija v vasi Britof, Avšček v vasi Avče

Vzorci odvzeti na odzemnih mestih površinskih vodotokov: Rastoka nad vasjo Ložice, Idrija v vasi Britof, Avšček v vasi Avče, so bili ocenjeni kot higiensko ustrezni in primerna za kopanje tako glede mikrobioloških kot fizikalno kemijskih parametrov. Površinski vodotok Zamedvejski potok pod vasjo Zamedveje je ocenjen kot higiensko neustrezen in voda neprimerna za kopanje, Rohat v Desklah pa higiensko ustrezen in primeren za kopanje. Pri zimskem vzorčenju bi potok ocenili kot higiensko neustrezen in voda neprimerna za kopanje.

Voda površinskih vodotokov na odzemnih mestih: občina Kanal ob Soči - Rastoka nad vasjo Ložice, Idrija v vasi Britof, Avšček, je ustrezala zahtevam tako slovenske kot evropske zakonodaje za kopalne vode. Uporaba teh vodotokov v smislu naravnih kopalnih voda je glede na pregledane vzorce primerna (kar

se tiče mikrobiološke in fizikalno kemijske kakovosti voda) in ne predstavlja tveganja za zdravje ljudi. Ker so potoki v bližini naselji in bi se v vodi lahko kopali otroci, smo pripravili njihovo uporabo v smislu naravnih kopalnih voda, kljub temu, da niso vsi potoki primerni za plavanje-zaradi suše je poleti malo vode.

Ocena primernosti površinskih voda za namakanje

Na osnovi dveh vzorčenj smo površinske vodotoke, ki so vključeni v projekt, skušali oceniti kot primerne oziroma neprimerne za namakanje rastlin. Ker nismo opravili celotnega nabora parametrov, predvidenega v uredbi o mejnih vrednostih vnosa nevarnih snovi in gnojil v tla, naša ocena temelji na izmerjenih vrednostih, zato bi lahko kateri izmed potokov pri popolni analizi še razvrstili v kategorijo: neprimeren za namakanje. Podali smo oceno glede na vsebnosti izmerjene samo v enem letu. Zaradi različnih stanj v okolju (izpustov odpadnih vod, deževja, dolgotrajne suše,...), bi za dokončno oceno potrebovali večletne podatke. Glede na rezultate projekta so

fizikalno-kemijski parametri pri vseh vzorcih ustrezni. Vsebnost svinca, kadmija in živega srebra ne presegajo mejne vrednosti za dobro kemijsko stanje. Oceno glede na mikrobiološke parametre smo podali v obliki naslednjih tabel:

A -namakanje rastlin, katerih deli se uživajo surovi ali prekuhani (razen pri namakanju s kapljači)

B -namakanje rastlin za predelavo
Parameter za vrednotenje mikrobiološke lastnosti vode za namakanje so SKB/l= skupne koliformne bakterije v 1 litru (najbolj verjetno število=MPN)

Ugotovitve

Največji problem na področju, ki smo ga spremljali, je onesnaženje z odpadnimi komunalnimi vodami, ki se v večini primerov izpuščajo brez čiščenja v manjše vodotoke. Z ureditvijo odvajanja komunalnih odpadnih vod (čistilne naprave, nepretočne greznice in pravilno praznjenje le-teh), bi se zato lahko bistveno izboljšala tudi kakovost površinskih vodotokov v regiji.

Površinski vodotok	Datum zajema	SKB/l	namakanje
Zamedvejski potok pod vasjo Zamedveje	17.01.06	40	A
	25.05.06	16000	B
Rastoka v vodnem zajetju nad vasjo Ložice	17.01.06	170	A
	25.05.06	110	A
Rohat v Desklah	17.01.06	92000	B
	25.05.06	16000	B
Idrija v vasi Britof	17.01.06	330	A
	25.05.06	9200	B
Avšček v vasi Avče	17.01.06	50	A
	25.05.06	2200	B

Varno in urejeno igrišče

>> Vanja Gabrijelčič, v imenu članov sveta staršev vrtca v Kanalu

Starši vemo, da vsak otrok potrebuje igro in veliko gibanja na prostem. Veseli smo, ker lahko naši otroci to svojo potrebo izražajo in uresničujejo na šolskem igrišču in igralih ob vrtcu tudi, ko ni pouka oziroma so vrata vrtca zaprta. Tam se lahko nemoteno gibajo in družijo s sovrstniki. Ta igrišča lahko uporabljamo vsi, zato smo zanje vsi odgovorni.

Spomladi je bilo na svetu staršev vrtca v Kanalu predlagano, da bi se starši povezali s predstavniki krajevne skupnosti Kanal in društvi, ki delujejo v kraju, ter skupaj na teh igriščih, namenjenih našim najmlajšim, opravili nekaj najnujnejših del, jih pomagali urediti, predvsem pa bi na njih in ob njih poskrbeli za večjo varnost otrok. Pobuda je resnično padla na plodna tla.

Vodstvo šole in vrtca je pripravilo seznam najnujnejših del na šolskem igrišču in v okolici vrtca. Oktobra smo se tako zbrali in začeli postavljati varnostno ograjo, urejati gredice, obrezovati grmičke, barvati zidove, opravljati

Skupaj smo uredili igrišča za najmlajše. (Foto: Iztok Gabrijelčič)

najnujnejša dela ob igralih, da bodo kar najbolj varna,...

Ob delu smo se družili starši, vzgojiteljice, učiteljice prvega razreda, predstavniki krajevne skupnosti, občine Kanal ob Soči in člani naslednjih društev: PGD Kanal, OK Salonit

Anhovo - Kanal, KKM Kanal, AGD Kontrada, TD Kanal, OK Evrokabel - Neptun, ŠD Soča Kanal, Lovski družine Kanal, OOVVS Kanal, Društva upokojencev, Elektro Primorska, enota Kanal, TD Kolovrat Lig, MNK Sizif Ročinj, INDE Deskle, Društva ljubiteljev starodobnih vozil Vipavska dolina, pomagal je David Pirih iz Bodreža, z nasveti pa tudi Gabrijela Blažič.

S skupnimi močmi smo res veliko naredili. Da pa nam je bilo ves čas prijetno, so poskrbeli v šolski kuhinji. V imenu sveta staršev vrtca v Kanalu se zahvaljujem vsem, ki to akcijo podprli in po svojih močeh pomagali pri delu. Posebej hvala vsem vzgojiteljicam, pedagoginji Nevenki Skrt, zlasti pa ravnateljici Ljudmili Zimic. Brez njihovih nasvetov, zavzetosti, sodelovanja in pomoči te smeje pobude ne bi mogli uresničiti. Akcija je bila pripravljena in organizirana tako, da smo bili ob koncu vsi zares zadovoljni.

Prireditve v občini Kanal ob Soči

>> zbrala Tina Gerbec, Tic Kanal

Seznam prireditev v občini Kanal ob Soči je le osnutek, saj nekatera društva pošiljajo program sproti, zato teh prireditev nismo mogli vključiti v seznam za občinsko glasilo Most. Prireditve v naši občini so objavljene tudi na spletni strani občine www.obcina-kanal.si. Vabljeni k ogledu.

APRIL 2007

sobota, 21. aprila: Turistično društvo Kal nad Kanalom organizira pohod na Jurijevo.

četrtek, 26. aprila: Občina Kanal ob Soči praznuje občinski praznik.

sobota, 28. aprila: Turistično društvo Kanal bo otvoril kamp Korada.

ponedeljek, 30. aprila: Etnološko društvo Liški Pustje bodo postavili mlaj in pripravili kresovanje.

MAJ 2007

sobota, 5. maja: Društvo OZA vabi na pohod na Korado.

sobota, 19. maja: Klub Kanalske mladine pripravlja športne igre tri na tri.

četrtek, 24. maja: Športno, kulturno in turistično društvo Levpa organizira v Levpi koncert.

sobota, 26. maja: Taborniški rod Odporne želve vabijo v Deskle na lokostrelski turnir.

sobota, 26. maja: Športno, kulturno in turistično društvo Levpa vabi v Levpo na pohod Kje so tiste stezice.

nedelja, 27. maja: Turistično-rekreativno društvo Globočak vabi na Kambreško na otvoritev 5. kulturnih dnevor pod Globočakom.

JUNIJ 2007

sobota, 9. junija: TRD Globočak organizira 5. kulturne dneve pod Globočakom.

sobota, 16. junija: TRD Globočak organizira 5. kulturne dneve pod Globočakom.

sobota, 16. junija: Mladinski klub iz Deskel pripravlja na deskanskem igrišču turnir med dvema ognjema.

sobota, 23. junija: Turistično društvo Korada iz Deskel bo tudi letos pripravilo spust z rafti po reki Soči.

nedelja, 24. junija: Športno društvo Morsko vabi na pohod na Jelenk.

nedelja, 24. junija: Turistično društvo iz Liga vabi na koncert ob dnevu državnosti.

sobota, 30. junija in nedelja, 1. julij: Občina Kanal ob Soči že tretjič pripravlja svetovni pokali v skokih z višin.

Opravičilo

>> Tina Pintar, urednica

V decembrski številki lokalnega glasila Most smo na strani dvanajst objavili besedilo nekoliko starejšega datuma.

Gre za besedilo Sonje Stanič z naslovom Razstava ročnih del ob dnevu starejših, v katerem opisuje dejavnosti ob dnevu starejših, ob 1. oktobru, in razstavi ročnih del, ki so jo ob tem odprli. Sama vsebina besedila sploh ni sporna, vse, kar je bilo zapisano, je bilo res. A vse to velja za oktober 2005 in ne oktober 2006, ko smo besedilo pomotoma še enkrat objavili. Časovne razlike ne bi opazili, če v minulemu letu, letu 2006, sorodnikov, prijateljev in znancev ne bi za vedno zapustila Hilda Bajc iz Ročinja, ki je bil v objavljenem besedilu omenjena.

Za neprijetno napako se družini Bajc iz Ročinja iskreno opravičujem.

>> Miran Pregelj

Čeprav letos zima ni pokazala vseh svojih čarov, jo je pust dokončno pregnal. Za ta stari običaj preganjanje zime smo poskrbeli tudi v občini Kanal ob Soči. V Kanalu se je pustovanje začelo že teden pred koledarskim pustom.

Grobnički dondolaši iz sosednje Hrvaške so letos prvič prišli na pustovanje v Kanal. (Foto: TIC Kanal)

Etnološko društvo Liški pustje je 11. februarja v sodelovanju z občino ter številnimi prostovoljci priredilo povorko. V povorki je nastopalo dvanajst skupin iz širše Slovenije in Hrvaške. Pričetek je bil ob 13. uri na šolskem igrišču v Kanalu, od koder so se odpravili proti občinski stavbi, kjer je bila predstavitev skupin.

Kot prvi so nastopili šelmarji iz Kostanjevice na Krki. Predstavili so se v tipičnih starih maskah - šelmarji v spremljavi z godbo na pihala. Predstavitve je opravil eden vodilnih mož iz društva Mile Kopljenik našemljen v kanonika.

Naslednji so v organizaciji Turističnega društva Kanal in TIC-a Kanal nastopili kanalski otroci. Obleženi so bili v različne maske. Iz višjih predelov občine se je v povorko vključila tudi skupina mask, katera je predstavljala družino iz Bizjaka. To je majhna vas, ki vsako leto proslavi pusta na drugo temo. Letos je bila to demografsko ogrožena družina iz Bizjaka, ki išče primerno lokacijo za nastanitev in se obrača s to prošnjo tudi na občino.

Podgrad pri Ilirski Bistrici je poslal v Kanal večjo skupino skoromatov. Skoromat je stara maska, ki jo ohranjajo še vedno živo. Oblečen je v bele hlače z rdečim trakom ob strani, kožuh, opasan z zvonci, na glavi pa ima visok klobuk okrašen z raznobarnimi trakovi iz krep papirja. Skoromata spremljajo še drugi liki kot so bander, kliščar, zgončari, par v bellem, cunjar, medved z gospodarjem.

Pustno društvo Cerknica ima tudi bogato tradicijo. Letos so nam popestrili povorko žabe in polhi. Zanimiva skupina Grobnički dondolaši iz sosednje Hrvaške je letos prvič gostovala v Kanalu in obljublja ponoven obisk. Predstavili so skupino pastirjev, ko so jo grofje plačali, da so strašili divjad. Bili so zelo živahni pustje in ob enem ena groznejših mask.

Turistično društvo Dobova so letos svoja tradicionalna lika kosca in orača zamenjali z aktualno temo Romov v Sloveniji, ter se predstavili

Pustno društvo Mune iz Hrvaške je poslalo munske zvončarje. Zvončarji so oblečeni v bele hlače, kratke mornarske majice in okrašeni z trakovi iz krep papirja ki mu sega do tal, obvezen rekvizit pa so zvonci.

Slovenski korent tudi ni manjkal med nastopajočimi. Pod okriljem Etnografskega društva korent Markovci so zazvonili korenti na kanalskem placu. Odeti so v ovčji kožuh, prepasani s težkimi kravjimi zvonci na glavi maske z gosjim perjem in še ostali mi tipičnimi elementi za ta lik.

Na zadnjem mestu se je predstavil še gostitelj Liški pust. Nam poznane maske iz liškega območja pod Kanalskim kolovratom so narejene iz pločevine, dodatno pa so obogatene z raznimi naravnimi materiali, ki se jih je dobilo na vaškem dvorišču. Veliko vlogo za ohranjanje tradicije liške maske ima Etnološko društvo Liški pustje. Predsednik društva je Branko Žnidarčič, ki tudi izdeluje maske in complete oblek po predlogi slikarja in etnologa Pavla Medveščka. Slednji je liško masko dokumentiral v 50. letih prejšnjega stoletja.

Etnološko društvo Liški pustje so bili aktivni tudi v naslednjih dneh. Predstavili so se s svojimi maskami 17. februarja v Markovcih, 18. februarja v Kostanjevici na Krki, 24. februarja pa v Dobovi pri Brežicah. V pustnem času so zelo aktivni, pa tudi med letom imajo marsikaj za postoriti, najbolj veseli pa bi bili, če bi jim uspelo dobiti ustrezne prostore za postavitve stalne zbirke liških mask. Žnidarčič v svoji zbirki hrani okrog 70 kompletov in še veliko posameznih kosov.

z družino Strojnovi. Pustna skupina Grgarske Ravne - Bate so preganjali zimo z maskami: pustje, muzikant, klobasar, ženin in nevesta, priče, svatje ter seme.

Naslednji so bili Kulturno društvo ŠJME Vrbovo pri Ilirski Bistrici. Njihova skupina je imela pestro zasedbo likov, med drugim lovec oblečen v kožuho, obut v škornje, na glavi visok klobuk, v rokah pa lesene klešče. Zeleni Jurij, zanimiva maska oblečena v bršljanove liste, tu je še coprnica, pa debeluh, medved in druge maske.

Pustno nedeljo so nam popestrili Morščani. Kot vsako leto so se z izjemnimi maskami na aktualno temo predstavili v Morskem, zato ni nič čudnega, če se je tam zbralo veliko število gledalcev, ki so bili priča povorki, letos na temo Strojnovi. Izjemne naglavne maske je tudi letos izdelal domačin Branko Drekonja.

Še vedno je veliko entuziastov, ki ohranjajo slovensko tradicijo pusta, da bi tako tudi ostalo.

Pustno rajanje

>> Alenka Hvala

Pravzaprav prave zime letos še ni bilo, pust pa je kljub temu opravil svojo dolžnost.

V Kalu nad Kanalom so zadnjih nekaj let zimo preganjale mlade maškare, letos pa je domače turistično društvo pripravilo pravo veliko pustovanje, na katero so bili povabljeni vsi krajan. Zborna mesto je bilo na pustno soboto v prostorih osnovne šole, središče dogajanja pa prav v vsaki hiši krajevne skupnosti.

Ker pust ne odganja samo zime temveč nosi tudi srečo in veselje, so številne raznovrstne maškare najprej obiskale domačije v Kalu nad Kanalom, po krepki malici pa so se z dvema traktorjema in pustno okrašenimi prikolicami podale na obhod zaselkov Okroglo, Vrhavč, Zabrd, Koprivišče, Dol, Lipice in Cvetrež. Povsod so bile lepo sprejete in obdarjene z namenom, da bi bilo leto bogato, letina pa dobra z veliko debelega krompirja, repe in korenja.

Pustni dan se je nadaljeval v pustno noč, ko so maškare v šolski telovadnici sprejele medse tudi tiste krajan, ki si pustnih mask niso nadeli. Skupaj so se zavrteli ob zvokih ansambla Trio Mix in rajanje nadaljevali do zgodnjih jutranjih ur.

Pepelnična sredo pa je bil žalosten dan. Tudi nebo je z rahlim pršenjem pospremlilo našega Pusta na zadnjo pot. Pogrebni sprevod se je vil

Pust 2007 (Foto: Mojca Murovec)

skozi vas in žalujoči so se s priložnostnim govorom dostojno poslovili od njega.

Do prihodnjega leta.

Delavnica o oblikovanju nakita iz gline

Tri februarske večere so obiskovalke, med njimi tudi nekaj otrok, napolnile učilnico na Osnovni šoli Kanal, gnetle glino in iz nje ustvarjale unikaten nakit.

Delavnico je organiziral domači Tic s prizadevnima Tino in Kristino, vodila pa jo je Iva Sivec, ki nam je na lanski delavnici odkrivala svet barv. Udeleženke delavnice so s tekstilnimi barvami poslikale oblačila in svoje uspele stvaritve razstavile v Hiši kulture v Šmartnem.

Tokrat je voditeljica delavnice uvodoma nanizala nekaj razmišljanj o simboličnem pomenu nakita, o prvinski materiji – glini – in o razlogih, zakaj bi sami izdelali nakit. Ustvarjalnih idej je bilo na pretek, delovne vneme tudi, čas je tekkel prehitro, izdelkov pa je nastalo toliko, da bo kaj videti okrog vratu, pasu, v ušesih in na ovratnikih, pa tudi na razstavi ob Prazniku češenj v Šmartnem bo kaj pokazati.

Novi športni direktor OK Salonit Anhovo - Kanal

>> Bojan Perše

Od prvega februarja letos ima Odbojarski klub Salonit Anhovo - Kanal novega športnega direktorja Miloša Grilanca. Ker stanje v klubu dobro pozna že od prej, smo se z njim pogovorili o tem, kako vidi dosedanje sezono in kakšne načrte ima klub v prihodnosti.

Zdaj pa k odbojki. Kako ste zadovoljni z letošnjo sezono, pokal, prvenstvo, igra,...

»Dosedanji potek sezone je po pričakovanjih. Vse zastavljene cilje smo dosegli. V pokalnem delu smo morali v finalu sicer pri-

be petim igralcem, ki bodo v prihodnji sezoni glavni nosilci ekipe Salonit Anhovo. V klub pa nameravamo pripeljati še nekaj igralcev, ki bodo izboljšali igralna mesta, kjer smo bili do sedaj deficitarni.«

Kakšno je vzdušje v ekipi?

»Menim, da je vzdušje pozitivno in delovno naravnano. Pred seboj imamo vsi samo en cilj in to je zaključni boj v državnem prvenstvu. Ekipa je homogena in sestavljena iz zelo motiviranih igralcev, na čelu s trenerjem Sabahudinom Peljtom in njegovim pomočnikom Draganom Kovačičem.«

Ekipni duh.

Če lahko pričnem z manjšo provokacijo, ste dovolj stari za vlogo športnega direktorja?

»To ni vprašanje starosti, ampak izkušenj in znanja, ki ga nekdo ima. Vedno je treba graditi na mladem kadru in mu ponuditi priložnost. Ne bom rekel, da imam dovolj znanja, motivacija pa je zagotovo prava. Poznam zakonitosti odbojke, navijače, sam klub, po drugi strani pa imam določen profil znanj, ki lahko koristijo pri vodenju kluba.«

Če se lahko malo odkupim za prvo vprašanje. Je bila v klubu potrebna mlada kri na tem mestu? Se z lastniki kluba razumete?

»Kar se tiče odnosov z vodstvom kluba, tu imam predvsem v mislih Jožeta Fundo in ostale, jih dobro poznam in z njimi dobro sodelujem. Sicer pa menim, da je bila določena sprememba verjetno res potrebna.«

Blok Kovačiča in Rožnatoviča.

znati premoč. Uvrstili smo se med 16 najboljših ekip v CEV pokalu, kjer smo naleteli na najbolj atraktivnega nasprotnika. Menim, da nismo v nobeni tekmi razočarali, hkrati pa priredili nepozaben spektakel za Kanalce.

Redni del prvenstva smo zaključili na prvem mestu in si s tem priborili najboljše izhodišče za četrtfinalne in polfinalne boje. Cilj je finale prvenstva. Če hočemo to doseči moramo premagati odbojkarje Krke iz Novega mesta in v polfinalu najverjetneje odbojkarje iz Maribora. Bled je na papirju favorit, kar pa je lahko tudi nevarno. O Bledu ta trenutek še ne razmišljamo, saj si moramo tekmo z njimi še krvavo zaslužiti.«

Ali ekipa v tej sezoni ostaja ista?

»Klub se v tem trenutku zelo intenzivno ukvarja s kadrovskimi okrepitvami na vseh področjih delovanja kluba. Kar se tiče igrskega kadra smo v tem trenutku že podaljšali pogod-

Ste zadovoljni z obiskom na tekmah oz. navijanjem?

»V tej sezoni smo imeli enega najvišjih obiskov na tekmah v slovenski odbojki. Predvsem bi rad poudaril obisk na CEV pokalu in tekmi s Piacenzo. Drugače pa smo z obiskom zadovoljni tudi na tekmah v državnem prvenstvu.«

Kaj pa načrti za naprej?

»Trenutno smo v fazi preoblikovanja celostne grafične podobe kluba. Pripravlja se celstna podoba komunikacijskih elementov kluba (spletna stran, plakati, oprema navijačev...). Načrtujemo organizacijo večjega turnirja v septembru, s katerim bomo dosegli vrhunec praznovanja 60-letnice kluba. Več o 60-letnici pa bo gotovo povedano v naslednji številki Mosta.«

Vso srečo v drugem delu prvenstva in pogumno naprej.

Odbojarski klub Salonit Anhovo - Kanal nekoliko drugače. (vse foto: Barbara Fajdiga Perše)

Kulturni dan malo drugače

>> Martin Mavrič, OŠ Kanal

Na šoli smo se odločili, da bomo izvedli kulturni dan v obliki zabavnih delavnic. Povabili smo nekaj ljudi, ki se v prostem času ukvarjajo z raznovrstnimi dejavnostmi. Te pa obsegajo veliko interesov. Od elegantne izdelave papirnatega cvetja do najbolj nore poulične kulture. Obiskali smo nekaj delavnic in si podrobneje ogledali dogajanje.

Poskusili smo se v klekljanju. (Foto: OŠ Kanal)

V glasbeni delavnici smo se lahko prepričali, da je na naši šoli veliko neodkritih talentov. Presenečeni smo bili nad tem, kako nekateri učenci že obvladajo igranje kitare, trobente itd. Vodila jih je Mojca Jerončič, naša nova učiteljica.

Marica Šavli je učence navduševala z izdelavo papirnatega cvetja. Znanje o tem se je nadaljevalo iz roda v rod. Povedala je tudi, da se je tovrstno cvetje uporabljalo že pred 1. svetovno vojno. Z njim se je krasil poročni »porton«, saj za sveže cvetje ljudje niso imeli denarja. Izdelki so res čudoviti.

O zgodovini klekljanja nam je pripovedovala Nevenka Malnič, ki se ga je naučila na 3. univerzi v Novi Gorici. Klekljanje se je razvilo v Idriji. Znanje so s seboj prinesle žene rudarjev, ki so prišli iz Nizozemske, ker so tam zaprli rudnik. Tako so se začele čipke razvijati v Sloveniji in to v vsakem kraju drugače, zato je za vsak slovenski kraj značilna svojevrstna tehnika. Tam se imajo zelo lepo, saj učenke menijo, da jih to pomirja. Za klekljanje pa so se odločile, ker si prizadevajo ohraniti kulturno dediščino.

Učenci, ki jih zanima geografija, so si izbrali potopisno predavanje Gregorja Blažiča o alpinistični odpravi Great Tower 2004 v Pakistanu. Učenci so zadovoljni in uživajo, čeprav je bilo na sporedu najprej potopisno predavanje o Indiji.

Najbolj nenavadna delavnica je bila verjetno poulična kultura. Vodil jo je učitelj Andrej Jelen, ki je to prvič opazil na ljubljanskih ulicah, osebno ga je pa naučil prijatelj iz Avstralije. Učenci, ki jih je zelo zanimalo, kaj se skriva za naslovom te delavnice, pa so tudi sami preizkusili te trike.

Nenazadnje smo obiskali še cvetličarsko delavnico, kjer je ga. Milojka Jakopič učence seznanjala predvsem z oblikovanjem cvetličnih okraskov. Delavnico so si izbrali, ker radi delajo z rastlinami. Tudi oni pravijo, da se imajo zelo lepo.

Tudi v učilnicah razredne stopnje se je dogajalo marsikaj zanimivega. Oblikovanje kamnov je vodil Iztok Konjedic, delavnico kiparjenja iz gline pa Ivan Rob. Stanka Golob je usmerjala učence pri slikanju s peskom, Amedea Fjoreli in Nadja Čebihin pa sta jih vodili pri izdelavi lutk. Skozi Istrsko glasbo je učence popeljal Marino Kranjac, izdelavo mozaika pa je vodil Jožef Kuk.

Končno pa smo tu še nadebudni novinarji Martin Mavrič, Andraž Bajt, Nina Žnidarčič in Sara Vončina Znidercic, ki smo pod vodstvom naše učiteljice Suzane Kavčič vse zapisali. Za konec so učenci svoje izdelke razstavili, nekateri pa tudi nastopili. Tako smo bili na primer zelo navdušeni nad predstavo glasbene delavnice in predstavo poulične kulture, ki so bile zares nekaj posebnega.

Pravljice v kulturnem domu v Desklah

>> Alenka Mavrič Čefarin, KD Svoboda Deskle

Pravljice nosijo v sebi pomembna sporočila o življenju, ki jih otroci spoznajo na svoj način. To so sporočila o ljubezni, resnici, laži, veselju, žalosti, nesreči, sreči...

Vse to otroci najbolje sprejemajo v simbolični obliki, z živimi podobami, barvitimi liki. Bistveno pa je, da v pravljicah vedno prevlada pravica nad krivico, dobrota nad hudobijo, plemenitost nad zlobo...

Vse te prikrite, pa vendar zelo koristne resnice, lahko otroci spoznajo pod okriljem Kulturnega društva »Svoboda« Deskle tudi v Kulturnem domu v Desklah, kjer so se tri mlade mamice odločile, da bodo vsak drugi torek v mesecu imele urice pravljic. Za čutno in doživeto branje skrbi Heidi Jakopič. Vsaka prebrana pravljica pa oživi s slikovitimi podobami, ki jih oblikujeta in narišeta Heidi Jakopič in Helena Orlič. Vse organizacijske podrobnosti pa opravi Karmen Goljevšček Čargo.

Novembra so otroci spoznali kako se puli repa, po uri pravljic pa so imeli še ustvarjalno delavnico. V decembru pa so mamice peljale otroke v prelepi zimski čas, kjer so mladi ustvarjalci okrasili snežno drevo ter naredili zanimive novoletne voščilnice, prav tako pa

so v decembru povabile pravljicarja Francija Rogača, ki je napisal že šest pravljic. V januarju so otroci pomagali stonogi Berti, ki je imela težave z nožicami. V februarju, tik pred pustnim časom, pa so otroci spoznali slončka Elmerja in njegove prijatelje ter izdelali čisto pravo slonjo masko.

Otrokov svet je čaroben, je pravljichen in srečni smo lahko, da jih v svet pravljic lahko popeljemo predvsem starši. Smo pa toliko bolj hvaležni nekomu, ki je pripravljen svoj prosti

čas podariti otrokom, da slišijo in vidijo pravljico še na bolj zanimiv, resničen in slikovit način v družbi sovrstnikov.

Skratka vsaka od mamic prispeva delček sebe ob ustvarjanju torkovih pravljic. Glavna nagrada za njihov trud in skrb, pa so iskrive oči, nasmejani obrazi, srečni in veseli otroci.

Zato dragi starši, kot pravi v knjigi in z dovolj zgovornim naslovom Zdenka Zalokar Divjak, Brez pravljic ni otroštva, še kako drži.

Pravljicar Franci Rogač pripoveduje pravljico o gozdnem škrtu. (Foto: Arhiv KD Svoboda Deskle)

Teden kulture v Desklah

>> Danila Schilling, KD Svoboda Deskle

Tradicija se v Desklah nadaljuje. Kulturno društvo Svoboda Deskle je letos pripravilo že 39. teden kulture. Leta 1968 so takratni člani društva sprejeli odločitev, da se v tednu okrog 8. februarja pripravi niz prireditev v počasti slovenskega kulturnega praznika, predvsem pa, da se predstavijo vse sekcije, ki so ljubiteljsko delovale v okviru društva.

Ime prireditve se je obdržalo vse do danes, kljub temu, da smo teden dni trajajočih prireditev razpotegnili v mesec. V letošnjem Tednu kulture sta se predstavili dve sekciji, ki tudi delujeta v okviru kulturnega društva: Gledališka skupina MAK in Pihalni orkester Salonit.

Človek si želi izboljšati in olepšati življenje, zato nenehno ustvarja, z delom si pridobiva razne dobrine, ustvarja tudi umetniško in tako izraža to, kar misli, kar čuti in kar doživlja. Umetnost, pa čeprav ljubiteljska, mu bogati in lepša življenje. Poznamo več vrst umetnosti in te smo v okviru 39. tedna kulture v desklskem kulturnem domu lahko doživeli: glasbeno, plesno, gledališko, likovno, besedno in filmsko.

Kaj vse smo lahko videli in slišali?

Na nedeljsko popoldne ob koncu januarja se je začel 39. teden kulture in kljub dežju smo se veselili s Sapraniško. Predstavo za otroke je

na oder postavila Gledališka skupina MAK, ki že deset let deluje v okviru našega društva in osnovne šole Deskle. Na januarski torek je na večer z naslovom Klepet z znano osebo prišel eden od najvidnejših slovenskih novinarjev Ervin Milharčič Hladnik. Zadnji vikend v januarju pa je bil rezerviran za zborovsko glasbo in Revijo pevskih zborov Goriške, ki se jo je udeležilo 26 zborov.

Februarja so člani TD Korada Deskle - Anhovo odprli razstavo likovnih del, dan kasneje pa so igralci Prešernovega gledališča Kranj zaigrali predstavo Spletkarstvo in ljubezen. Gledališka skupina Mak je potem ponovila predstavo Sapraniška za kanalske in briške osnovnošolce. Na predvečer slovenskega kulturnega praznika se je zgodil večer ljudskih plesov, pesmi in iger in ob izvajanju Folklornega društva Gartrož iz Nove Gorice smo se vrnili v preteklost. S to prireditvijo smo počastili slovenski kulturni praznik. V nedeljo, 11. februarja, je praznovala krajev-

na skupnost Anhovo - Deskle, v programu so sodelovali otroci iz vrtca Deskle, Mešani pevski zbor Jože Srebrnič Deskle in igralec Janez Starina.

Dan po valentinovem je v Deskle prišel Jeppe s hriba. Gledališko igro s tem naslovom so premierno zaigrali igralci AGD Kontrada iz Kanala. Dan kasneje pa je bil v celoti posvečen gledališkim predstavam. Dopoldne so si osnovnošolci iz Deskel in Kanala ogledali igro Sonce in sončece v izvedbi Gledališča Koper, zvečer ob 20. uri pa so igralci AGD Kontrada Kanal ponovili komedijo Jeppe s hriba.

Konec februarja smo organizatorji ugotovili, da je dvorana v Desklah premajhna, saj ni mogla sprejeti vseh tistih, ki bi radi prišli na koncert domačega Pihalnega orkestra Salonit in Ota Pestnerja. Dokumentarni film Nadje Velušček in Anje Medved Sešivalnica spomina pa je »zašil« oziroma zaključil niz prireditev 39. tedna kulture v Desklah.

Če smo le želeli, smo ljubitelji določene umetnosti prišli na svoj račun, to pa je v letošnjem Tednu kulture izkoristilo skoraj 2.400 obiskovalcev. Sicer pa bo leto kar hitro naokoli in novo leto bo prineslo še en Teden kulture v Desklah.

Jeppe s hriba

>> Severin Drekonja

Amatersko gledališko društvo Kontrada Kanal je - kot je v navadi že nekaj let - v okviru prireditev ob kulturnem prazniku pripravilo premiero novega gledališkega dela.

Komedijo Ludviga Holberga Jeppe s hriba smo premierno predstavili 15. februarja. Do premiere smo opravili štirideset vaj, prvih osem v OŠ Kanal, preostale pa na odru Kulturnega doma v Desklah, kjer smo tudi izvedli premiero in naslednji dan prvo ponovitev.

Ocenjevanje same predstave prepuščamo gledalcem; glede na odziv in aplavz pa lahko sodimo, da smo tudi to pot naredili gledljivo, publiki prijetno komedijo. Največje breme in s tem tudi največ zaslug za uspeh nosi Slavko Jereb v vlogi Jeppeja, ki je na odru celo uro in pol, kolikor traja predstava. Seveda so svoje prispevali tudi ostali igralci (Anka Majnik, Franc Krnel, Vanja Montini, Valentina Dugar, Bojan Perše, Simeon Kodelja, Ksenija Krnel, Borut Jurca in Severin Drekonja), glasbena opremljevalka Jasmina Gorjanc, šepetalki Barbara Fajdiga Perše in Vita Vidič ter vsi člani tehnične ekipe, ki v ozadju skrbijo za nemoten potek predstave (Julij Boltar, Simon Leban, Simon Žnidarčič, Andi Simčič, Matija Kacin, Slavko Brezavšček in Igor Sitar). Vse pa je z budnim očesom nadziral in v celoto povezoval režiser Stane Leban.

Med številno publiko, ki je oba dneva napolnila dvorano Kulturnega doma, je našo

Eden od številnih komičnih prizorov, ki zabavajo gledalce ves čas uro in pol trajajoče predstave. (Foto: Marko Kacin)

premiero predstavo spremljal tudi režiser Marjan Bevk, letošnji področni selektor Linhartovih srečanj. Na koncu je izrekel nekaj pohvalnih besed, bolj strokovno oceno pa bo podal kasneje, verjetno potem, ko bo videl še ostale, konkurenčne predstave.

Nas pa že čakajo gostovanja po Primorski in v nekaterih drugih krajih po Sloveniji. Tja do poletja naj bi jih nanizali osem do deset, v jeseni pa še preostanek, tako da bomo izpolnili in morda celo presegli zastavljeni cilj: dvajset ponovitev.

Revija pevskih zborov Goriške

>> Metka Sulič

Hladne zimske dneve je tudi letos karnalsko občino že tradicionalno popestrila Revija pevskih zborov Goriške 2007. Organizacijske niti prireditve je imel v rokah Javni sklad republike Slovenije za kulturne dejavnosti območna izpostava Nova Gorica, ki je priredil v Kulturnem domu v Desklah že šestič zapored prijetno tridnevno glasbeno druženje.

Glasbeni dogodek je vse dni potekal tekoče in na visoki profesionalni ravni tudi s pomočjo Kulturnega društva Svoboda, Turističnim društvom Deskle, Osnovno šolo Deskle in drugimi, ki so skrbeli za prijetno vzdušje.

Slovenija je dežela zborovske glasbe in vokalno izročilo je pri nas zelo močno. Slovenski zbori tako profesionalni kot tudi amaterski so tako danes kot tudi v preteklosti izjemno cenjeni. Ljubiteljska ubrana pesem si je utirala pot po celem svetu. V dvajsetem stoletju beležijo neprecenljive vire o nastopih slovenskih ljubiteljskih zborov na ameriških tleh. Z ljudsko in umetno slovensko pesmijo so marsikateremu amerškemu Slovencu privabili solze v oči. Nastopali pa niso samo v Ameriki, ampak tudi doma in po Evropi.

V Sloveniji beležimo veliko število pevcev, ki se giblje nekje okrog 60.000. Ti pevci so registrirani v različnih pevskih sestavih, najverjetneje jih je še več. Ta gol podatek nam pove, kako potrebna je Revija pevskih zborov. Slovenski narod je narod petja, takšna prireditev daje vsem tem ljubiteljem petja še večje zadoščenje, motivacijo in spodbudo za nadaljnje udejstvovanje na tem glasbenem področju.

Prireditve v Desklah sta spremljala kot strokovna svetovalca Primož Kuret in Ambrož

Čopi, ki sta imela po vsakem večeru z zborovodji seminar oziroma strokovni posvet. Tam so vodjem zborov izročili posnetke in skupaj predelali oceno o kakovosti zborovskega petja. Vsekakor niso vsi zborovodje prejeli

čutiti tekmovalnost med zbori. Zborovodje pa so po končanem večeru, medtem ko so se pevci družili in izmenjevali občutke z nastopa ob topli hrani v šotoru, nestrpno čakali na oceno in mnenje strokovnega spremljevalca, ki so ga

Moški pevski zbor »Kazimir Nanut« iz Kanala

lepe ocene, ampak tudi graje, nekaterim sta predlagala naj se prijavljajo na tekmovanja in tudi predlaga katera, drugim so svetovali kako odpraviti šibkosti in pomanjkljivosti. Kriteriji ocenjevanja svetovalca so vključevali poustvarjalni nivo in petje, vživljanje v skladbe ter kot pomemben dejavnik izbiro programa.

Ena od osrednjih vzrokov za nastanek revije po besedah vodje JSKD Nova Gorica Maje Jerman Bratec, »je bila potreba zborov po dvigovanju kakovosti petja in izbiri skladb, ki se ne smejo iz leta v leto ponavljati, morajo biti raznovrstna tudi med posameznimi zbori in se ne smejo podvajati. S tem skušajo zborovodje in pevce spodbujati k iskanju nove, tudi bolj sodobne literature, ki je zelo zaželeno in učenju novega in bolj zahtevnega glasbenega gradiva«. Čeprav revija ni imela zmagovalca, pa je bilo

jemali skrajno resno. Ob poslušanju njihovega klepeta si zaslutil tremo ali celo neke vrste naelektreno pričakovanje o sodbi.

Nastopilo je 26 zborov, nekateri med temi so izkušeni, drugi se lahko pohvalijo že s prejetimi nagradami, eni spet pa na začetku – prvič na koncertnem odru pred poslušalci. Ambrož Čopi je rekel, da so bili zbori večino dobro pripravljeni, vsekakor je bila pri nekaterih opazna rahla 'šlamparija' in površnost. Bil pa je vsekakor zadovoljen z izborom skladb in pravi, da se iz leta v leto izboljšuje. Prijetno je bil presenečen nad dobro izpeljano prireditvijo, saj ni »imel časa niti si zapisati vseh opomb o izvedbi, ker je potekalo vse tako tekoče, brez da bi se kje zalomilo«.

Poudarek skladb je bil nedvomno na slovenski glasbi (ljudskih priredbah in izvirnih umetnih pesmih), nekateri pa so posegli tudi po tuji literaturi. Nastopili so zbori z različnih krajev Goriške. Iz domačih krajev sta se prireditve udeležila dva zbori 'Moški pevski zbor 'Kazimir Nanut' iz Kanala pod vodstvom Klemna Nanuta in mešani pevski zbor 'Jože Srebrnič' iz Deskel pod taktirko Adele Jerončič. Večeri so bili večinoma dobro obiskani, vsekakor je bil v nedeljo velik obisk, saj so poslušalci celo sedeli na tleh ali stali. Po zatišju, ki nastane v dnevih po pestrem koncertnem dogajanju v poplavi božičnih in novoletnih koncertov, je bila Revija pevskih zborov Goriške, več kot dobrodošla in osvežujoča glasbena 'odiseja'.

Mešani pevski zbor »Jože Srebrnič« iz Deskel

Pozdravi iz Pariza!

>> Metka Sulič

V Kanalskem župnišču je 10. decembra Kanalsko kulturno društvo pod vodstvom Ljudmile Zimic organiziralo koncert, na katerem je v glavni vlogi nastopal Ivan Skrt. Namen koncerta je bil združiti prijetno s koristnim.

Denar, zbran z vstopnicami je društvo podarilo Ivanu Skrtu kot popotnico za Pariz, kjer študira oziroma opravlja specializacijo. Mlad pianist je poslušalcem v nabito polni, lahko bi rekli – razprodani – dvorani podaril enega od njegovih nepozabnih glasbenih večerov.

Predstavil se je s skladbami za sprejemni izpit na Pariški akademiji. Sonato v h-molu Franza Liszta je izvedel prepričljivo impozantno, z ekstatično slo primarnega človeškega hotenja po življenju, kot jo je skladatelj vtil v svoja dela. V izrazu poglobljene interpretacije je dosegel tisto zavidljivo izvedbeno

»Zdej sem dobil inspiracijo in ti odgovorim na vse, kar te zanima. Drugače pa me tudi žgečkajo neke stvari, ki bi jih prav rad napisal in sem prav vesel, da imam priliko (po tvoji zaslugi), saj ne zameriš, če si kar sam sebi postavim vprašanja po твоjih točkah. Vedno sem si želel to enkrat narediti, ker potem ni treba nič mislit, saj odgovore že imam v glavi.«

Torej Ivan, kje živiš v Parizu, kako potekajo tvoji dnevi, ti je Pariz odprl kakšna nova spoznanja?

»Živim na Montmartru pod cerkvico Sacre Coeur, ki je na griču. Včasih se povzpnem k njej skozi park po širokih belih stopnicah. Od tam je razgled na cel Pariz. Pa gledam malo dol, pa malo gor. Dol na mesto z neskončnimi potrebami in za njih izpolnitev neskončno možnostmi. Potem pa vedno s pogledom tudi malo gor – proti nebu, ki – ko ga ne prekrivajo oblaki – daje vtis, da ne potrebuje ničesar... tako je mirno, tako enostavno – tako modro. V takih trenutkih mi

od njih pravzaprav odvisna, ne postane en štor, ki samo tli ali en kos premočenega kartona... Niti ni toliko pomembno samo delo, ampak bolj smer v katero se odvija.«

Ti je šola, na kateri si na specializaciji, pri tem delu v pomoč?

»Šola ne, ker mi je pobrala samo denar. Sposobni ljudje v njej pa prav gotovo. Moj trenutni profesor je eden takih. Ne blebete v prazno in pove ravno tisto, kar je treba. Z njim imam prijateljski odnos – kot glasbenik s glasbenikom, kar je dobro.«

Omenil si denar. Kako ti uspeva pri vseh teh stroških. Pariz je navsezadnje zelo drago mesto.

»Sedaj sem se prav spomnil na mojo drago mamo, kako se je vozila v rdeči visi, ko smo jo še imeli. Vedno z bencinom na nuli. A ni nikoli ostala na cesti. Tudi ko

smo bili vsi prepričani, da ji avto ne bo niti vžgal, kaj šele vozil, se je ona pripekljala še iz Deskel v Kanal. No, podobno sem jaz prišel iz Kanala v Pariz. Trenutno sem zelo blizu nule (finančno), a trdno verjamem, da ko se porabi še zadnja rezerva, da me vstavi vsaj blizu kake črpalke in da bo prišla kakšna roka, ki me bo pripravljena, če bo potreba, potisniti do nje. Odkar gledam na življenje, opažam, da ti vedno pripele na pot ravno tiste ljudi, ki jih takrat pravzaprav potrebuješ in zaslužiš. Ali še bolj točno – dobiš tisto, kar trenutno si. To je mogoče v milijonskem mestu še bolj potencirano.«

Si torej spoznal že kakšne nove zanimive ljudi v Parizu?

»Veliko jih je že bilo. Najrazličnejših. Lepo je navezovati nove stike. Za-

dnjič sem spoznal eno lušno Slovenko. Povedala mi je, da namerava narediti "mailing list" vseh Slovencev, ki študirajo ali živijo v Parizu. V vrtcu je bila to tista igrca "Kje se dobimo. Povej naprej!". To je menda podobno, a bolj moderno – preko interneta. Zame, ki sem za te stvari še v kožuhi in z motiko v roki, je bila to kot ena misija nemogoče. Ampak stvar je uspela in že čez en teden sem spoznal še deset lučnih Slovencev.«

In se je vnela kakšna simpatija?

»Vse so moje (smeh). Kontakt: ivan.skrt@gmail.com (Pišite!)«

Ivan Skrt v Parizu. (Foto: Skrt)

kakovost, ki se loči od povprečnega igranja na klavir. Z Barkarol in Balado št. 1 v g-molu Frederika Chopina je koncert minil v nekoliko bolj sproščenem in romantičnem vzdušju. S pravo mero humorja pa je zaključil povsem atipično resen koncert – dodal je slovensko-ruski venček iz filmske-narodno zabavne – tradicionalne pesmi: Kekčeva Ptica, Avsenikov Na Roblek ter ruski Katjuša in Kalinka.

Ivan Skrt je nato odšel v Pariz in to pismo, ki ga na teh straneh objavljam, je nastalo kot sad najinega dopisovanja.

je za hip dano spoznati nekaj, kar spoznavam ves čas po malo. Hvaležen sem Parizu, vsem tem ozkim očarljivim ulicam, njegovemu vrvežu, njegovemu blišču in neskončnim lučem, vsemu temu roza "cukru", da me še bolj usmerja k ti-stemu, kar sem vedno zaznaval kot iskro. Ko se vrnem domov iz takega sprehoda in se usedem za klavir, je edini smisel dela, kako naj ta iskra zaneti ogenj. Je glasba torej posrednik med to iskro in ognjem?

Glasba je sama po sebi najbolj fino kurilno olje. Pianist ima teh svojih deset prstov in te svoje mišice. Kako jih torej vzgajati, da glasba, ki je

Znamenje pri pokopališču v Ročinju

>> Andrejka Ščukovt, ZVKD Slovenije, OE Nova Gorica

Ob magistralni cesti skozi Soško dolino, v vasi Ročinj pri pokopališču, stoji znamenje. Kdaj in kdo ga je dal postaviti, nihče ne ve. Znano je, da tu stoji »od pamtiveka« in da se je za križev teden še par let po drugi svetovni vojni pri znamenju ustavila procesija, kot se spomni najstarejša Ročinjka Hilda Bajc, rojena 1913 pri Brbutu.

Ročinj je stara vas. Vir navaja, da je »prvotno verjetno najpomembnejši in najprej kolonizirani kraj Kanalske doline, saj se v arhivskem gradivu pojavlja pred samim Kanalom (villa de Runzino), s posestmi rožaskega samostana«¹. V visokem srednjem veku je v Ročinju tudi že obstajal vikariat, vzporedno s tistim v Kanalu, ki pa je kasneje moral propasti. Janez Höfler še navaja, da se je v Ročinju okrog 1481 zidala nova cerkev. Takrat je namreč generalni vikar oglejskega patriarha pozval župnika v Kanalu (»plebano canalis roncine«), naj mašuje ob določenih dnevih v cerkvi v Ročinju, ki jo je bil posvetil. Nekoliko mlajšega nastanka sta podružnični cerkvi sv. Pavla (1570: in monte) in sv. Petra – prvotno gotska (1570: in medio monte) nad Ročinjem.

Po opravljenih konservatorskih in restavratorskih posegih na znamenju je tudi to znamenje postalo dragocena materialna priča sakralne dediščine vasi, saj ima poleg arhitekture, za znamenje izjemno dovršeno poslikavo.

Znamenje je etnološki spomenik

Znamenje, ki je z občinskim odlokom razglašeno za etnološki spomenik, uvrščamo v tip slopnih znamenj. Sezidano je iz klesanega kamna, z orientacijo slemena sever jug. Na vseh štirih, danes skoraj enakovrednih fasadah, ima polkrožne niše, v katerih smo vedeli, da se pod beleži skriva poslikava v tehniki freska. Posebnost ročinjskega znamenja je tudi, da streho pokriva kamnita kritina, ki je redkost v širšem goriškem prostoru. Danes restavrirana bogata dekorativna ornamentika na stenah in figuralna poslikava v nišah znamenja, skupaj z arhitekturo in kamnito streho, daje ročinjskemu znamenju visoko umetnostno vrednost.

Pobudnik obnove znamenja, načrtovana je bila obnova strehe in ometa, je bila krajevna skupnost Ročin leta 2000 in 2003. Čez dobra tri leta je sredstva zagotovila občina Kanal ob Soči. Tako je konec leta 2003 stekla obnova, ko se je izbrani izvajalec del, zidar M. Rovtar iz Skril, lotil sanacije strehe. Med razkrivanjem kamnite kritine smo ugotovili, da se pod ometom in beležem na štirih stenah znamenja skriva poslikava. Zato je bilo moč obnoviti samo streho in znamenje zaščititi z začasno leseno konstrukcijo pred vremenskimi vplivi.

Znamenje pred obnovo.

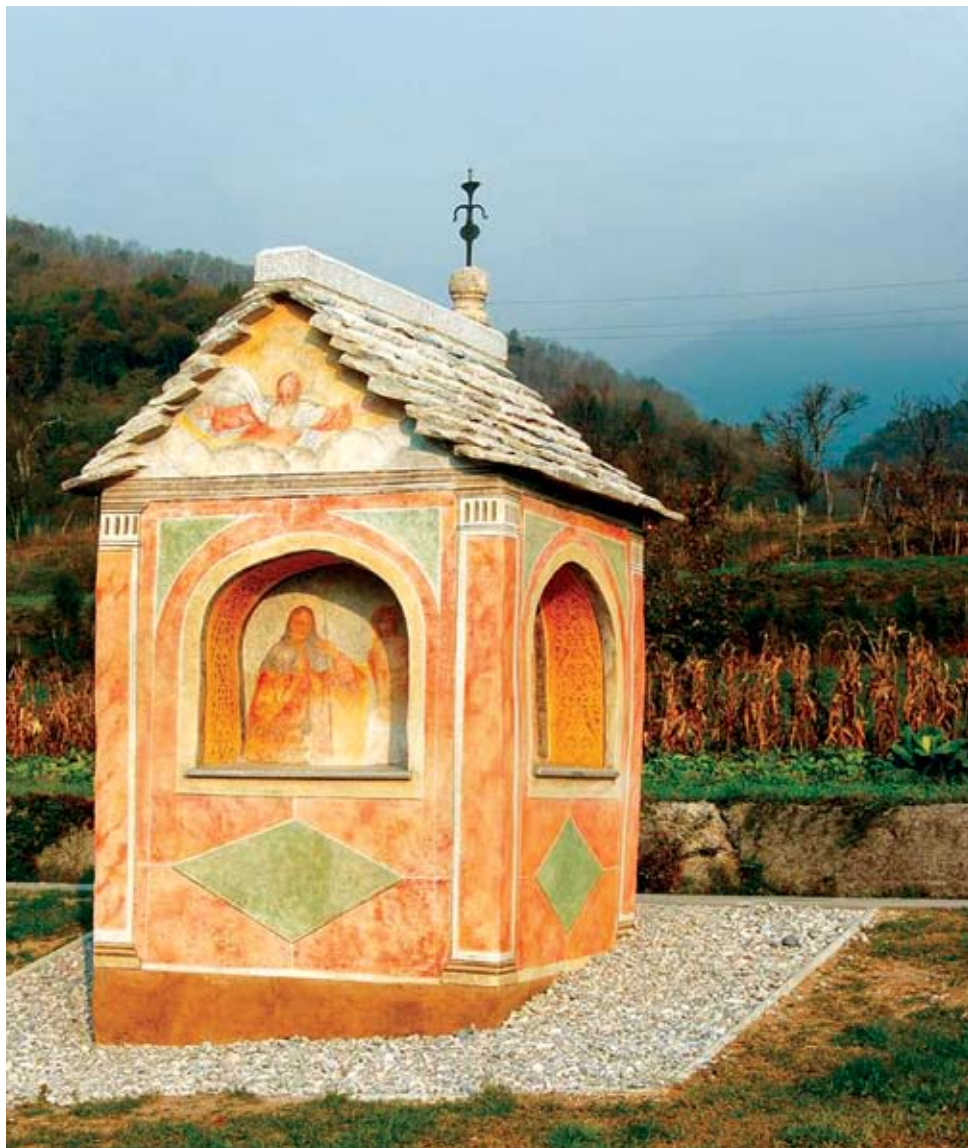
Za restavriranje fresk pa je bilo potrebno poiskati dodaten denar. Ko so bila sredstva v letošnjem letu končno zagotovljena, delež ministrstva za kulturo in občine Kanal ob Soči, smo po podpisu pogodbe z obema sofinancerjema julija lahko začeli z restavratorskimi deli. Restavratorska dela sta vodila restavratorja Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, območna enota Nova Gorica, mag.

Miran Cencič in Anton Naglost, konservatorska dela pa avtorica tega besedila.

Obnova znamenja

Konservatorski in restavratorski projekt se je izvajal v več fazah: obnova kamnite strehe, arhitekturne izmere, s sondiranjem, z dokumentiranjem gradbenih faz, raziskavo poslikav in pripravo ter restavriranjem poslikav. Streha je bila sanirana na ta način, da se je dotrajano kamnito kritino – skrlje, nadomestilo z novimi. Zaradi težav pri dobavi skrl, ker v bližini ni odprtega kamnoloma oziroma znanega nahajališča podobnih skrl, jih je zidar pripeljali iz Šentviške planote.

Naj na tem mestu širšo javnost, predvsem pa krajanje Ročinja seznanim, zakaj smo na sleme znamenja postavili nov kamniti vrh, čeprav ga pred začetkom del ni imelo oziroma je tega vrsto desetletij nadomeščal betonski. Na-

Pogled na znamenje v Ročinju (Foto: A. Ščukovt, nov. 2006)

mreč vse strehe, ki jih pokriva kamnita strešna kritina, imajo praviloma sleme zaključeno s kamnitim vrhom, katerega prvenstvena funkcija je zaščita pred zamakanjem. Nazadnje je bil na kamnito sleme montiran še obstoječi kamnit akroterijski nastavek v obliki stožca s kroglasto odebelitvijo. Stožec zaključuje iz železa kovan križ. Sama lega nastavka na kamnitem slemenu, nastavek služi tako za obtežitev kot za okras, pa dokazuje, da je bila strokovna odločitev pravilna.

Pred začetkom restavratorskih del je bilo potrebno znamenju rešiti problem vlage. Zato je bil narejen izkop. Očiščen je bil spodnji del zidu, fuge pa zapolnjene z malto. Zaradi razpok na stenah znamenja, predvsem na južni fasadi, je bila v podnožje vgrajena protipotresna jeklena vez. Po končanih gradbenih delih se je okolico uredilo tako, da je znamenje predstavljeno v kar najbolj originalni podobi, le zaradi odtoka vode so nasuti soški prodniki.

Freske v nišah in na stenah

Poslikava v nišah naj bi nastala sočasno s poslikavo na stenah znamenja. Le v zahodni niši je bila enkrat kasneje čez osnovno plast nanešena novejša slikarija s figuro sv. Boštjana, ki pa ga je narisala manj izurjena roka. Avtor poslikave zaenkrat ni poznan. Sam način poslikave izpričuje, da je bil več svojega poklica. Verjetno gre za mojstra oziroma slikarsko

delavnico, ki je delovala v Posočju in morda poslikala prvotno župno in podružnično cerkev sv. Pavla. Figure v nišah sta poslikali najmanj dve slikarski roki, ki se ju že na prvi pogled loči po modeliranju z barvo in obravnavanju telesnosti.

Nenehno se je tudi postavljalo vprašanje, kdaj je znamenje nastalo oziroma kdaj je nastala poslikava. Iz vgraviranih letnic, predvsem mimohodnikov, smo razbrali letnico iz dvajsetih let 17. stoletja. To naj bi bil tudi mejnik, kdaj je poslikava na znamenju nastala.

Motive v nišah znamenja je interpretiral Robert Červ, prav tako iz ZVKDS OE Nova Gorica.

V severni niši je naslikan prizor sv. Družine, kjer Jezusček sedi Mariji v naročju, desno jima

Imago pietatis (Foto: A. Ščukovt, nov. 2006)

asistira Jožef. Liki Jožefa, Jezusčka in Marije so relativno dobro ohranjeni.

Vzhodno nišo zapolnjujejo štiri stoječe figure svetnikov in sicer od desne sv. Peter, sv. Andrej in sv. Pavel. Ti trije, od štirih svetnikov, so patroni ročinjskih cerkva. Figura svetnika med sv. Petrom in sv. Pavlom je zaenkrat ostala uganka.

Južna niša pa je z ikonografskega vidika najbolj zagonetna. Težko je ugotoviti pravi pomen obeh uprizorjenih figur. Na desni je naslikana gola moška postava, ki ima na hrbtu zvezane roke in je prislonjena k pilastru. V tem primeru skoraj zagotovo gre za mučeništvo sv. Sebastjana. Ker pa na telesu ni vidna nikakršna rana puščice, je interpretacija, da gre za sv. Sebastjana nekoliko vprašljiva, čeprav je bil kasneje v zahodno nišo ponovno naslikan prav prizor mučeništva tega svetnika. Levo od Sebastjana stoji svetnik v popotni opravi. Verjetno gre za lik sv. Jakoba. V zatrepu južne fasade je naslikana še doprsna figura Boga očeta z iztegnjenimi rokami, ki izpričuje, da je bila ta stran znamenja do prestavitve ceste na sever, glavna fasada znamenja.

V zahodni niši je naslikan prizor Imago pietatis z dvema angeloma. Na pol sedečo figuro mrtvega Kristusa dvigujeta iz sarkofaga dva angela, ki nam predstavljata svete rešnje telo.

¹Höfler, Janez. 2001: Gradivo za historično topografijo predjožefinskih župnij na Slovenskem, Goriški muzej, str. 100

Pust 2007

Letošnji pust je imel res srečo – nedejla je bila sončna, topla, skratka, dišalo je po pomladi. O zimi letos ni bilo ne duha ne sluha.

Nekateri pravijo, da je bila taka zaradi nevoščljivosti, ki je obiskala slovenske kraje, drugi pa iščejo krivce v nenasitnih porabnikih črnega zlata. Spet tretji bijejo plat zvona, da je skrajni čas, da nekaj naredimo. Smo morda že pozabili na lansko zimo, ko je imel pust polne roke dela? Kaj pa če je za tolpo zimo morebiti kriv lanski pust, ki je bojda zelo kvalitetno preganjal trdoživo zimo?

Pa pustimo ugibanja ob strani in si pogledjmo fotografijo Barbare Fajdiga Perše, ki je tudi letos ujela morščanski pust.

Družina Stojan in predsednik države dr. Janez Drnovšek so obiskali tudi naše kraje. (Foto: Barbara Fajdiga Perše)

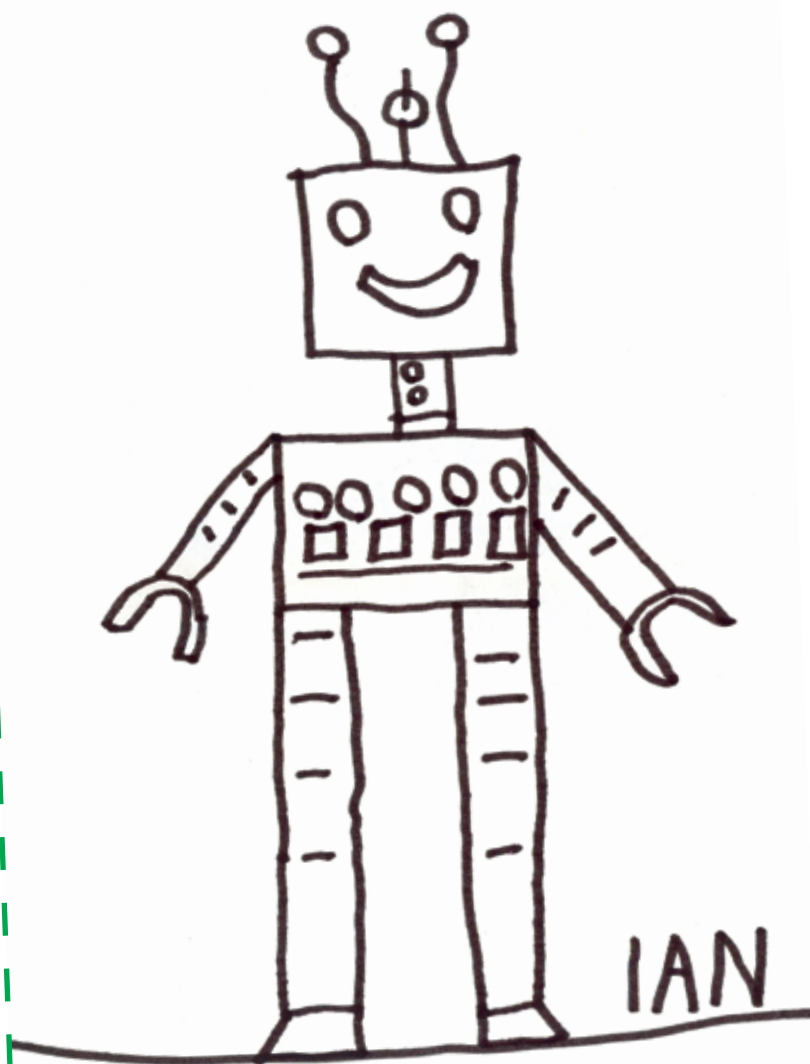
Kakšne barve je robot?

To je vprašanje, ki se je prvo porodilo ob ogledu risbice sedemletnega Iana iz Ročinja. Zato smo njegovo risbico izbrali za pobarvanko marčne številke glasila Most.

Do konca maja bomo počakali na vaše pobarvane predloge. Ob poslani pobarvanki pa zapišite, kaj ta vaš robot zna. Zna samo prepevati, kuhati, pospravljati sobo ali pa še kaj koristnega narediti. Z veseljem pričakujemo vaše odgovore, ki jih skupaj s pobarvanko pošljite na naslov **Glasilo Most, Trg svobode 23, 5213 Kanal ob Soči**. Lahko pa nam pošljete tudi risbico s črnim flomastrom, da jo bodo lahko drugi otroci pobarvali.

Tokrat pa smo med vsemi prispelimi pobarvankami izbrali tisto, ki nam jo je poslala **Maja Laščak**, doma pa je iz Gorenje vasi 12. Maja je dinosavra najbolj izvirno pobarvala. Nagrajenki čestitamo.

Nagrajenka je Maja Laščak.

Glasilo Most
Ime in sedež izdajatelja: Občina Kanal ob Soči, Trg svobode 23, 5213 Kanal
Odgovorna oseba izdajatelja: Andrej Maffi
Odgovorna urednica: Tina Pintar
Člani uredniškega odbora: Vanda Colja, Bojan Perše, Miran Pregelj in Darja Skrt
Naslov uredništva:
GLASILO MOST
Trg svobode 23
5213 Kanal

GSM odgovorne urednice: 051/33-44-82
Elektronski naslov glasila: glasilo_most2003@yahoo.com
Spletna stran: www.obcina-kanal.si
Oblikovanje: IMC d.o.o.
Tisk: PREMIERE
Število izvodov je 2.500 in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Kanal ob Soči brezplačno.
Glasilo Most je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 705.